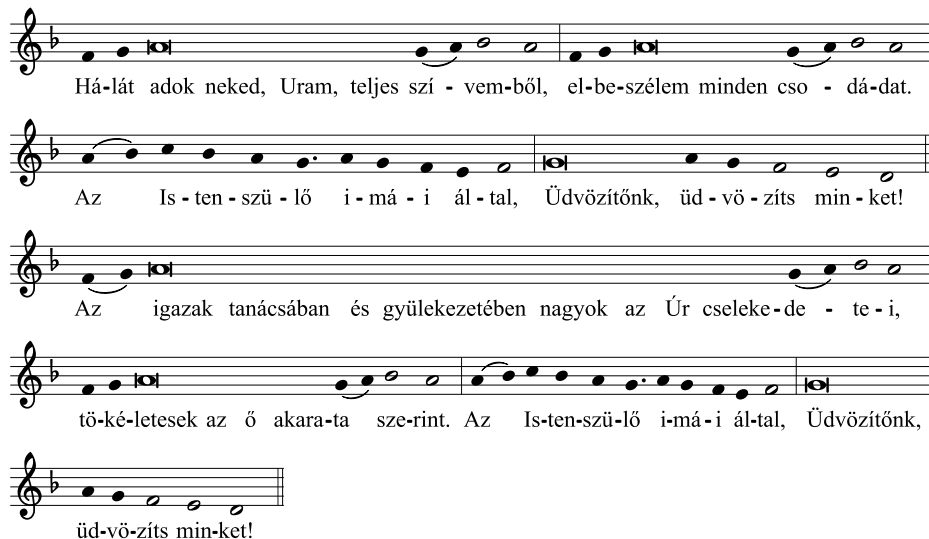

December 27. Szent István fődiakónus és első vértanú, karácsony utáni szombat, üü.

I. antifona

Há-lát adok neked, Uram, teljes szí - vem-ből, el-be-szélem minden cso - dá-dat.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítők, üd - vö - zíts min - ket!
Az igazak tanácsában és gyülekezetében nagyok az Úr cseleke - de - te - i,
tő - ké - letesek az ő akara - ta sze - rint. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítők,
üd - vö - zíts min - ket!

II. antifona

Bol - dog férfitú, ki az U - rat fé - li, az ő parancsolataiban igen nagy ked - ve - te - lik.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, ki a Szűztől születél, éneke - lünk né - ked:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja. Ha - tal - mas lesz a földön i - va - dé - ka,
az igazak nemzedéke meg - ál - da - tik. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,
ki a Szűztől születél, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
al - le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek... ki a Szűztől születél...

Ün. tropár, 4. hang

A te szü - le - tésed, Krisz - tus Is - te - nünk, föl - de - rítette a világnak az
istenisme - ret világo - sá - gát, mert a csillagimádó bölcseket a csillag
meg - ta - ní - tá, hogy té - ged, mint az igazság napját, leborul - va i - mád - ja - nak,
és mint magasságbeli napkeletet, tisztel - je - nek; U - ram, di - cső - ség né - ked!

Vt. tropár, 4. hang

Jó har - cot har - coltál, Krisztusnak első vér - ta - nú - ja és a - pos - to - la, Szent
Ist - ván! Kínzóidnak kegyetlenségét meg - szé - gye - ní - téd, mert mi - dőn ők
gonosz kezekkel a - gyon - kö - ve - zé - nek, mennyei kézzel ko - ro - nát nyer - tél,
Is - ten - hez imádkozva é - ret - tünk, ki - ált - ván: Uram, ne tulajdo - nítsd ne - kik e bünt!

Dicsőség, 3. hang, konták dallam

Di - cső - ség az A - tyá - nak és Fiúnak és Szent lé - lek - nek.

Vért. konták, 3. hang

Teg - nap jött hoz - zánk az Uralko - dó tes - ti - leg és hú szol - gá - ja ma költözött

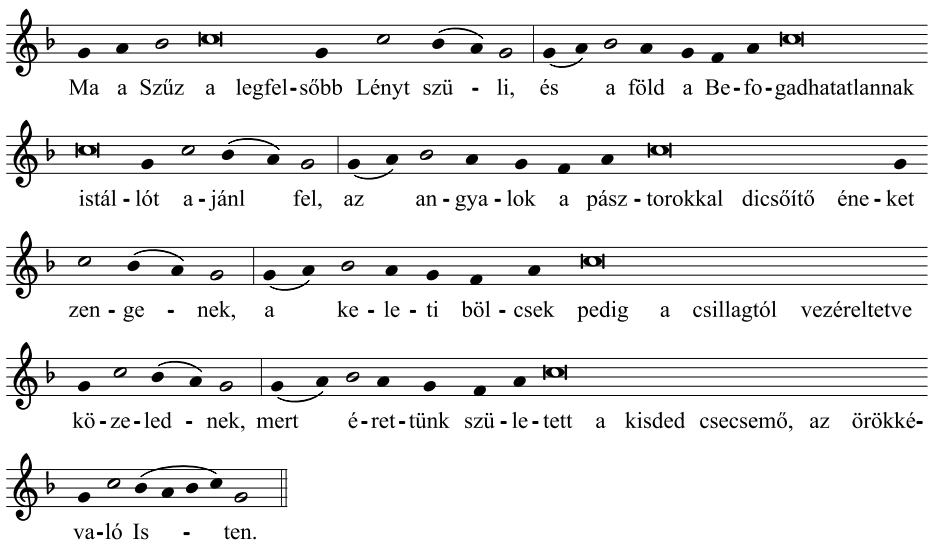
ki az é - let - ből, teg - nap szü - le - tett tes - ti - leg a Ki - rály, s ma a
szol - gá - ja meg - kö - vez - te - tik, s e - zért kín - szen - ved az el - ső vértanú,
a di - cső Szent Ist - ván.

Most és, 3. hang, konták dallam

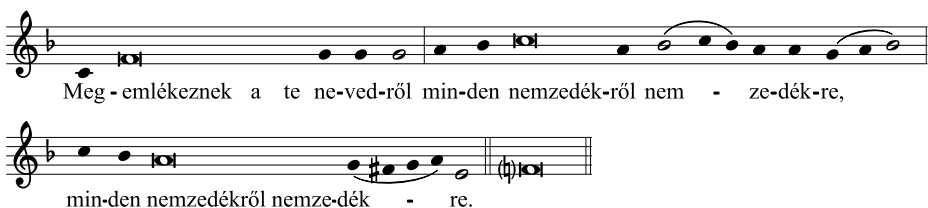
Most és min - den - kor és örökkön - ö - rök - ké. A - men.

Ún. konták, 3. hang

Ma a Szűz a legfel - sőbb Lényt szü - li, és a föld a Be - fo - gadhatatlannak
istál - lót a - jánl fel, az an - gya - lok a pász - torokkal dicsőítő éne - ket
zen - ge - nek, a ke - le - ti böl - csek pedig a csillagtól vezéreltetve
kö - ze - led - nek, mert é - ret - tünk szü - le - tett a kisded csecsemő, az örökké -
va - ló Is - ten.

Prokimen, kar. u. szombat

Meg - emlékeznek a te ne - ved - ről min - den nemzedék - ről nem - ze - dék - re,
min - den nemzedékről nemze - dék - re.

Verse: Halljad, leányom, és lássad, és hajtsd ide füledet.

(Zsolt 44,18a)

Alleluja, 8. hang

Al-le-lu - ja, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Kelj föl, Uram, a te nyughelyedre, te és a te szentséged szekrénye!

Vers: Igazat esküdött az Úr Dávidnak, és ezt nem másítja meg!

(Zsolt 131,8)

Magasztalás

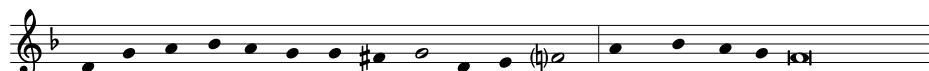

Ma - gasz - tald, ma - gasz - tald, én lel - kem, én lel - kem, a pusztá - ban

szü - le - tett Krisz - tus Ki - rályt!

9. imosz

Kü - lö - nös és di - csó - sé - ges tit - kot lá - tok: meny - nyet és is - tállót, királyi

szé - ket és Szű - zet, já - szolt, mely - ben a be - fo - gad - ha - tat - lan Krisz - tus Is - ten

nyu - go - vék, a - kit é - ne - kek - ben ma - gasz - ta - lunk.

Áldozási vers:

Dicsérjétek... és Válságot küldött...